

การบริหารจัดการของผู้ประกอบการของวิสาหกิจ SME ขนาดกลางที่ประสบผลสำเร็จ

Entrepreneurship Management of Medium SMEs Success

ณัฐกานต์ ปางศรี

สาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้รับผิดชอบบทความ

Nathakan Pangsri

Faculty of Business Administration, Ramkhamhaeng University, Thailand

Corresponding Author

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ (1) เพื่อศึกษาความสำเร็จของวิสาหกิจ SME ขนาดกลาง (2) เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของวิสาหกิจ SME ขนาดกลางที่ประสบผลสำเร็จ (3) เพื่อศึกษาทฤษฎีและปัจจัยด้านการบริหารจัดการของวิสาหกิจ SME ขนาดกลางที่ประสบผลสำเร็จ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการวิสาหกิจ SME ขนาดกลางจำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เชิงพรรณนาได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

คำสำคัญ: ประสบผลสำเร็จ, ผู้ประกอบการวิสาหกิจ SME ขนาดกลาง, การบริหารจัดการ

Abstract

The purpose of this research was to (1) to study factors affecting the success of medium-sized SME enterprises (2) to study personal factors affecting the success of medium-sized SME enterprises classified by personal factors (3) to study the theory and management factors That affected the success of medium-sized SME enterprises. The sample group used in this research was 400 persons in medium-sized SME entrepreneurs using questionnaires as a tool for data collection. The statistics used in the descriptive analysis were frequency, percentage, mean and standard deviation. The hypothesis was tested for comparison. The t-test was used to test the hypothesis using one-way ANOVA statistic. If differences were

found, they were compared individually. Using LSD method and multiple regression statistics.

Keywords: Successful, Small and Medium Enterprise Entrepreneurs, Management

บทนำ

แม้ในประเทศไทยจะมีวิสาหกิจ SME อยู่จำนวนมาก แต่เกือบทั้งหมดเป็นวิสาหกิจขนาดย่อม โดยมีวิสาหกิจขนาดกลางเพียง 12,812 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 0.5 ของ SME ทั้งหมดเท่านั้น ในขณะที่ประเทศพัฒนาแล้ว จะมีสัดส่วนของวิสาหกิจขนาดกลาง อยู่ที่ร้อยละ 5-10 นั่นเป็นการสะท้อนให้เห็นข้อจำกัดมากมายที่ทำให้วิสาหกิจขนาดย่อม ไม่สามารถเติบโตไปเป็นขนาดกลางได้ อาทิเช่น การเข้าถึงเงินทุนเพื่อขยายกิจการ ข้อจำกัดด้านผลิตภาพและระบบบริหารจัดการ หรือปัญหาด้านการขยายตลาด ทั้งในและต่างประเทศ เป็นต้น (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2559) ผลลัพธ์ที่ตามมาทำให้ธุรกิจกลุ่ม SME ประสบความสำเร็จในการประกอบการเพียงไม่กี่ราย และจำนวนมากต้องยุติการดำเนินกิจการไป หรือไม่ก็เปลี่ยนไปทำธุรกิจประเภทอื่นๆแทน จนมีการตั้งข้อสังเกตกันว่าอัตราการเลิกกิจการมีมากเท่าๆ กับอัตราการเกิดของกิจการใหม่ๆ ในกลุ่มเดียวกัน ทำให้สิ่งที่เรียกว่า ความอยู่รอดและเติบโต ซึ่งหมายถึง สถานการณ์ที่เมื่อธุรกิจเกิดขึ้นแล้ว สามารถดำรงกิจการ หรือมีการพัฒนาต่อไปในระยะยาว เป็นปรากฏการณ์ที่ทำนายสำหรับการบริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของบรรดาผู้ประกอบการ (ธนิษฐ์รัฐ รัตนพงศ์ภิญโญ, 2561)

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอหลักการบริหารการจัดการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลให้องค์กรดำเนินธุรกิจต่อไปได้อย่างเติบโต และยั่งยืน เพื่อลดจำนวนการเลิกกิจการของผู้ประกอบการรายย่อย โดยผลการศึกษาจะนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาวิสาหกิจ SME ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสำเร็จของวิสาหกิจ SME ขนาดกลาง
2. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของวิสาหกิจ SME ขนาดกลางที่ประสบผลสำเร็จ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุกิจการ ครอบครัว เงินเดือน สถานภาพ และตำแหน่งงาน
3. เพื่อศึกษาทฤษฎีและปัจจัยด้านการบริหารจัดการของวิสาหกิจ SME ขนาดกลางที่ประสบผลสำเร็จ

ขอบเขตงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาหัวข้อ การบริหารจัดการของผู้ประกอบการของวิสาหกิจ SME ขนาดกลางที่ประสบผลสำเร็จ โดยผู้วิจัยจะกำหนดขอบเขตงานวิจัยไว้ดังนี้

ขอบเขตของกลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากกลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจ SME ขนาดกลางมีจำนวนมาก ดังนั้น การกำหนดกลุ่มตัวอย่างจึงกำหนดโดยการเปิดตารางคำนวณสูตรของ Yamane โดยกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ที่ 5% จึงทำให้มีระดับความเชื่อมั่น 95% ทำให้มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้ จำนวน 400 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหาและประเด็นในการศึกษา

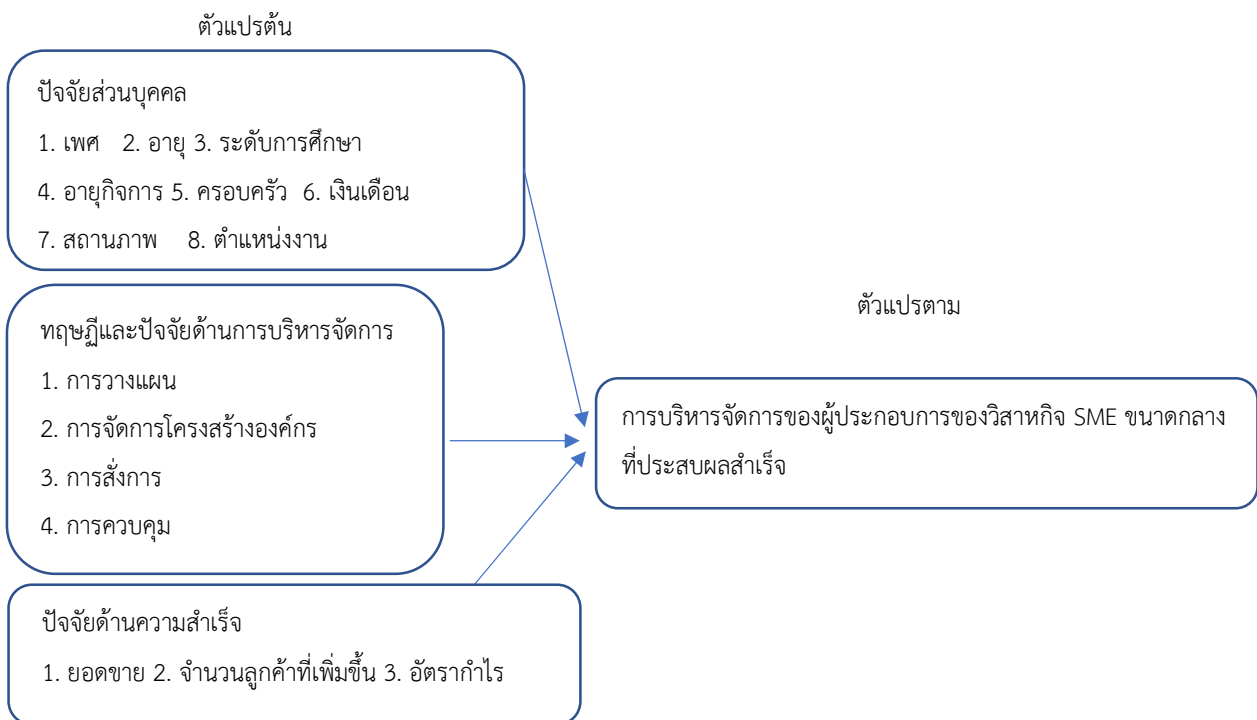
ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุกิจการ ครอบครัว เงินเดือน สถานภาพ และตำแหน่งงาน ปัจจัยทฤษฎีด้านการบริหารจัดการ ประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดการโครงสร้างองค์กร (Organizing) การสั่งการ (Leading) และการควบคุม (Controlling) ปัจจัยด้านตัวชี้วัดความสำเร็จของธุรกิจ ได้แก่ ยอดขาย จำนวนลูกค้าที่เพิ่มขึ้น และอัตรากำไร

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ การบริหารจัดการของผู้ประกอบการของวิสาหกิจ SME ขนาดกลาง ที่ประสบผลสำเร็จ

ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษาวิจัยใช้ระยะเวลาระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนเมษายน 2564

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการวิจัยทำให้ทราบข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อนำไปใช้เป็นฐานข้อมูลเกี่ยวกับผู้ประกอบการวิสาหกิจ SME ขนาดกลาง
2. ทำให้ทราบการบริหารจัดการของผู้ประกอบการวิสาหกิจ SME ขนาดกลางเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข
3. ทำให้ทราบแนวทางในการวางแผนพัฒนาธุรกิจ SME ขนาดกลางได้อย่างมีประสิทธิภาพ เติบโตและยั่งยืน

ทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำ การจัดการที่เป็นเลิศ การปฏิบัติที่เป็นเลิศ และความสำเร็จในการบริหารธุรกิจ SME

1. ภาวะผู้นำ หมายถึง ความสามารถของผู้นำในการทำให้บุคคลอื่นปฏิบัติตามได้อย่างหนึ่ง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรธุรกิจ SME มีองค์ประกอบสำคัญคือ การถ่ายทอดวิสัยทัศน์ การสร้างความท้าทายของผู้นำในองค์กร การสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาของผู้นำให้เกิดขึ้นในองค์กร การให้คำแนะนำและปรึกษาของผู้นำในองค์กร และ การตระหนักถึงคุณธรรมจริยธรรมและความโปร่งใส (Hesham, A. E. Magd, Abdel Moniem Ahmed & Salah ELDin Adam Hamza, 2007 อ้างใน เบญจพจน์ มีเงิน, 2560)

2. การจัดการที่เป็นเลิศ หมายถึง การจัดการขององค์กรธุรกิจ SMEs การออกแบบองค์กรเพื่อความ เป็นเลิศ การออกแบบโครงสร้างองค์กรสอดคล้องกับกลยุทธ์ การมีจำนวนบุคลากรในระดับที่เหมาะสม และการให้อำนาจแก่บุคลากร การพัฒนาองค์กร การพัฒนาภาวะผู้นำ การพัฒนากลยุทธ์ การพัฒนาคน การมีส่วนร่วม การพัฒนาความร่วมมือ การมุ่งเน้นลูกค้า และการรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร นำไปสู่การเป็นธุรกิจ SME ที่มีความเป็นเลิศทางการจัดการคุณภาพ การจัดการด้านต้นทุน มีความรวดเร็วฉับไว ตระหนักรู้ และการรวมกันเป็นหนึ่งเดียว (Hussain, T., Khalid, M., & Waheed, S., 2010 อ้างใน เบญจพจน์ มีเงิน, 2560)

3. การปฏิบัติที่เป็นเลิศ หมายถึง ธุรกิจ SME มีการปฏิบัติงานที่มีระดับความเสี่ยงทางการปฏิบัติการต่ำ มีต้นทุนการดำเนินการต่ำ และมีการเพิ่มขึ้นของรายได้ และสร้างคุณค่าให้แก่ลูกค้าและผู้ถือหุ้น สุขภาพ และความปลอดภัยของบุคคล สภาพแวดล้อม ความเชื่อมั่นและประสิทธิภาพ เชื่อมโยงและบูรณาการกันทั้งใน ด้านกระบวนการปฏิบัติงานและผลลัพธ์ ตั้งแต่ระดับนโยบาย จนถึงผู้ปฏิบัติงาน มีการวางกรอบการปฏิบัติที่ชัดเจน ทำให้เกิดการผนึกกำลังเพื่อมุ่งสู่จุดหมายแห่งความสำเร็จและความเป็นเลิศอย่างยั่งยืนต่อไป

ความสำเร็จในการบริหารธุรกิจของผู้ประกอบการ มีการบริหารจัดการธุรกิจโดยใช้ทฤษฎีและปัจจัย ด้านการบริหารจัดการ ประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดการโครงสร้างองค์กร (Organizing) การสั่งการ (Leading) และการควบคุม (Controlling) และใช้ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง เพื่อทำให้บุคคลอื่น ปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของ

วิสาหกิจ SME รวมทั้งด้านนวัตกรรมการจัดการ และด้านทุนมนุษย์ ล้วนเป็นหลักการบริหารของ
ผู้ประกอบการวิสาหกิจควรนำมาประยุกต์ใช้ดำเนินธุรกิจให้มีประสิทธิภาพ เติบโตและยั่งยืน
แนวคิดและทฤษฎีการจัดการที่สร้างประสิทธิภาพให้กับองค์กร

กระบวนการบริหารจัดการที่มีระบบแบบแผนจะสามารถนำองค์กรสู่ความสำเร็จตามหลักการบริหาร
แบบ POLC ของเฮนรี ฟาโยล์ (Henri Fayol: 1841-1925) ฟาโยล์เป็นบิดาด้านการบริหารตามกระบวนการ
บริหาร เขาเป็นนักอุตสาหกรรมชาวฝรั่งเศสที่เสนอแนวความคิดในด้านกระบวนการบริหารว่าประกอบด้วย
การวางแผน (Planning: P) การจัดองค์การ (Organizing: O) การนำ (Leading: L) และการควบคุม
(Controlling: C) เรียกย่อๆ ว่า “POLC” สอดคล้องกับโบวีและคณะ(Bovee & et al.1993) ได้กล่าวไว้ว่า
หน้าที่ของการบริหารมี 4 ประการ ดังนี้ 1) การวางแผน (Planning) เป็นการกำหนดเป้าหมาย การกำหนดกล
ยุทธ์ (Strategy) และการจัดทำแผนย่อยเพื่อให้เกิดการประสานงานในกิจกรรมต่าง ๆ 2) การจัดองค์การ
(Organizing) เป็นการกำหนดว่าจะทำงานอะไร บุคคลใดที่มีความเหมาะสมที่จะทำงานนั้น วิธีการที่จะจัดกลุ่ม
งาน ใครรายงานขึ้นตรงต่อใคร และจุดใดที่จะต้องมีการตัดสินใจ การจัดองค์การจะต้องมีการจัดบุคคลเข้า
ทำงาน ซึ่งเป็นกระบวนการที่เป็นทางการเพื่อให้มั่นใจว่าองค์กรมีพนักงานที่มีความสามารถในงานทุกระดับ
เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรทั้งในระยะสั้นและระยะยาว 3) การนำ (Leading) เป็นการจูงใจ
ผู้ใต้บังคับบัญชา การสั่งการ และการคัดเลือกช่องทางการสื่อสารที่มีประสิทธิผลมากที่สุด ตลอดจนการ
แก้ปัญหาความขัดแย้ง 4) การควบคุม (Controlling) เป็นกิจกรรมการติดตามผลและการแก้ไขปรับปรุงสิ่งที่
จำเป็น เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นว่างานบรรลุผลตามที่ได้วางแผนไว้ (มกรรพ พล พันสวัสดิง, ชัยวุฒิ จันมา,
2560)

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวิสาหกิจ SME ขนาดกลางและขนาดย่อม

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises = SMEs) เป็นธุรกิจที่มี
จำนวนมากในประเทศไทย ผู้ประกอบการส่วนมากประกอบกิจการในรูปของบุคคลธรรมดา คณะบุคคลหรือห้าง
หุ้นส่วนสามัญที่มีใชนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด หรือกิจการร่วมค้าซึ่งจะประกอบธุรกิจขายสินค้า
ผลิตสินค้าหรือให้บริการ ทุกธุรกิจจะเกี่ยวข้องกับหน้าที่ทางภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร กำหนดลักษณะ
ธุรกิจตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ.2543 และกำหนดลักษณะธุรกิจตาม
ประมวลรัษฎากร สรุปได้ดังนี้

1. กำหนดลักษณะธุรกิจ SMEs ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ.
2543 ตามกฎกระทรวงอุตสาหกรรมกำหนดจำนวนการจ้างงานและมูลค่าสินทรัพย์ของวิสาหกิจขนาดกลาง
และขนาดย่อม พ.ศ.2545 อาศัยอำนาจพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ.2543
ได้กำหนดลักษณะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ลักษณะวิชาชีพ	จำนวนการจ้างงาน (คน)		จำนวนสินทรัพย์ถาวร (ล้านบาท)	
	ขนาดย่อม	ขนาดกลาง	ขนาดย่อม	ขนาดกลาง
กิจการผลิตสินค้า	ไม่เกิน 50	51-200	ไม่เกิน 50	51-200
กิจการค้าส่ง	ไม่เกิน 25	26-50	ไม่เกิน 50	51-100
กิจการค้าปลีก	ไม่เกิน 15	16-30	ไม่เกิน 30	31-60
กิจการให้บริการ	ไม่เกิน 50	51-200	ไม่เกิน 50	51-200

2. กำหนดลักษณะธุรกิจที่กรมสรรพากรอาศัยอำนาจตามประมวลรัษฎากรออกกฎหมายเพื่อสนับสนุนส่งเสริมให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี เช่น บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีทุนจดทะเบียนชำระแล้ว ในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ไม่เกิน 5 ล้านบาท จะได้สิทธิประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับกำไรสุทธิ 150,000 บาทแรก หรือบริษัทฯ ที่มี แรงงานไม่เกิน 200 คน จะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาในอัตราเร่ง เป็นต้น

ลำดับที่	ลักษณะ
1	เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีทุนจดทะเบียนชำระแล้วในวันสุดท้ายของ รอบระยะเวลาบัญชี ไม่เกิน 5 ล้านบาท
2	เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีสินทรัพย์ถาวรไม่รวมที่ดิน ไม่เกิน 200 ล้านบาท และจ้างแรงงาน ไม่เกิน 200 คน
3	เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่นำหลักทรัพย์มาจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ MAI
4	เป็น VC (Venture Capital) ที่ถือหุ้นในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีสินทรัพย์ถาวร ไม่รวมที่ดิน ไม่เกิน 200 ล้านบาท และจ้างแรงงาน ไม่เกิน 200 คน
5	เป็นกิจการขายสินค้าหรือให้บริการที่อยู่ในบังคับภาษีมูลค่าเพิ่ม ที่มีรายรับไม่เกิน 1.8 ล้านบาทต่อปี หรือต่อรอบระยะเวลาบัญชี ไม่ต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

บทความเกี่ยวกับประเภทและลักษณะของธุรกิจ SMEs

ประเภทของธุรกิจ SMEs ประกอบด้วย

1. กิจการการผลิต หมายถึง กิจการที่นำวัตถุดิบมาแปรรูปให้เป็นสินค้าสำเร็จรูป โดยใช้แรงงานและค่าใช้จ่ายในการผลิตในภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม เหมือนแร่ เช่น โรงงานผลิตกระดาษ โรงงานผลิตอาหารกระป๋อง โรงงานผลิตเครื่องดื่ม เป็นต้น

2. กิจการการค้า หมายถึง กิจการที่ไม่ได้ผลิตสินค้าเอง หรือคือการซื้อสินค้าสำเร็จรูปมาเพื่อจัดจำหน่าย มีทั้งกิจการค้าส่ง และกิจการค้าปลีก เช่น กิจการห้างสรรพสินค้า กิจการขายเสื้อผ้าสำเร็จรูป กิจการขายเครื่องกีฬา เป็นต้น

3. กิจการบริการ หมายถึง ธุรกิจที่เน้นการให้บริการหรือขายบริการ ไม่ได้จำหน่ายสินค้า เช่น กิจการประกันภัย ธุรกิจโรงแรม ร้านอาหาร ร้านกาแฟ กิจการรับทำบัญชี เป็นต้น

แนวคิดเกี่ยวกับหลักการบริหารจัดการ POLC

ไพบูลย์ ญาณกิตต์กูร, 2019 ได้สรุปว่า การจัดการและพฤติกรรมองค์กร โดยจัดหมวดหมู่ให้อยู่ POLC คือ การวางแผน (Planning) การจัดองค์กร (Organizing) การนำ (Leading) และ การควบคุม (Controlling) อธิบายดังนี้ 1. การวางแผน (Planning) แผนเป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินธุรกิจ ผู้บริหารต้องใช้ประกอบในการตัดสินใจ โดยผู้บริหารต้องระบุปัญหาและกำหนดเป้าหมายอย่างชัดเจน รู้ทางเลือกและผลของทางเลือก การตัดสินใจเลือกต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดที่เกิดขึ้นกับองค์กร 2. การจัดองค์กร (Organizing) เป็นกระบวนการในการจัดโครงสร้างองค์กร โดยคำนึงถึงการแบ่งงาน การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ การกำหนดสายบังคับบัญชา รวมถึงการจัดสรรทรัพยากร 3. การนำ (Leading) เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้กลยุทธ์ขององค์กรประสบผลสำเร็จ ซึ่งผู้นำที่ดีต้องมียุทธศาสตร์ความรู้ด้านพฤติกรรมของพนักงานเพื่อนำไปสู่วิธีการจูงใจโน้มน้าวให้พนักงานทุ่มเทให้กับองค์กร 4. การควบคุม (Controlling) เป็นกระบวนการสำคัญที่ควบคุมการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผนกลยุทธ์ขององค์กรได้วางไว้ ผู้เขียนนำเสนอกระบวนการในการควบคุมประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนคือ 1) การวัดผลการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นจริง 2) การเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ และ 3) การแก้ไขหรือปรับปรุงสิ่งที่ผิดพลาด ซึ่งการควบคุมผลการปฏิบัติงานขององค์กรสามารถวัดประสิทธิภาพขององค์กร วัดประสิทธิผลขององค์กร และใช้ในการจัดลำดับเมื่อเทียบกับธุรกิจชนิดเดียวกันในอุตสาหกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับความสำเร็จของธุรกิจ ยอดขาย จำนวนลูกค้าที่เพิ่มขึ้น และอัตรากำไร

แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยแห่งความสำเร็จของผู้ประกอบการ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (2555 : 7-8 อังโน พิชรีหล้าแหล่ง, 2556) ได้ให้ความหมายปัจจัยแห่งความสำเร็จ (Critical Success Factor :CSF) คือ ปัจจัยที่สำคัญยิ่งที่ต้องทำให้มีหรือให้เกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ หรือก็คือเป็นการให้หลักการแนวทาง หรือวิธีการที่องค์กรจะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ได้ แต่ละองค์กรจะมีปัจจัยแห่งความสำเร็จเป็นหลักหมายที่เป็นรูปธรรมในการเชื่อมโยงการปฏิบัติงานทุกระดับ ให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกันทำให้เจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์กรรู้ว่าต้องทำอะไรบ้าง เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรตอบสนองวิสัยทัศน์หากปราศจากปัจจัยแห่งความสำเร็จแล้ว วิสัยทัศน์ขององค์กรจะไม่สามารถตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ปัจจัยแห่งความสำเร็จเป็นเสมือนเครื่องมือหรือวิธีการฝึกการแยกแยะและวิเคราะห์ ปัจจัยสำคัญที่จะเร่งดำเนินการให้ดีที่สุดเพื่อการบรรลุเป้าหมายการประกอบการที่เหนือกว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ Peerpower.co.th, 2561 ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ประกอบการหลายคน การสร้างผลิตภัณฑ์ และการขายสินค้านั้นไม่ใช่ปัญหาใหญ่ แต่เมื่อถึงจุดหนึ่ง สิ่งสำหรับผู้ประกอบการหลายคนอาจประสบก็คือ ไม่รู้ว่าจะต่อยอดกิจการอย่างไร ต้องทำความเข้าใจก่อนว่าแต่ละอุตสาหกรรมจะมีตัวชี้วัดที่ไม่เหมือนกัน และถึงแม้จะอยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกัน ตัวชี้วัดก็ยังคงแตกต่างกันไปตาม life cycle ของธุรกิจ ขึ้นอยู่กับว่าเจ้าของกิจการนั้นจะ

ให้ความสำคัญกับเรื่องใด เช่น 1. ยอดขาย (Sales Revenue) ยอดขาย คือ ยอดรวมของสินค้าที่ขายได้ในรอบการจ่ายเงินนั้นๆ ส่วนใหญ่ช่วงเวลาจะเป็น รายเดือน รายไตรมาส ยอดขายมักใช้วัดขนาดของธุรกิจ โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท Gross Sales Revenue และ Net Sales Revenue 2. ความจงรักภักดีของลูกค้า (Customer Loyalty และ Retention) เกิดจากการที่แบรนด์เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ สามารถเปลี่ยนลูกค้าพวกนี้เป็นยอดขาย ทำให้ลูกค้าสามารถกลับมาซื้อสินค้าได้บ่อยครั้ง และซื้อต่อครั้งจำนวนมาก จำนวนลูกค้าที่กลับมา อัตราการกลับมาของลูกค้า คุณค่าของลูกค้าตลอดช่วงที่อยู่กับบริษัท ยิ่งลูกค้ากลับมาเยอะเท่าไรยิ่งดี และยิ่งมูลค่าของลูกค้าหนึ่งคนยิ่งสูงยิ่งดี 3. การเติบโตของกำไร หากเราไม่ทำเข้าใจที่มาของต้นทุน เราจะไม่ทราบถึงที่มาของกำไร โดยต้นทุนสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ต้นทุนผันแปร (Variable Cost) และ ต้นทุนคงที่ (Fixed Cost)

บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีงานวิจัยเกี่ยวกับ การบริหารจัดการของผู้ประกอบการ SME ขนาดกลางที่ประสบผลสำเร็จ ซึ่งเป็นแนวทางในการทำการศึกษาค้นคว้า ได้แก่

นารินี แสงสุข, 2561 ได้ทำการศึกษาวิจัยโดยมีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ 1. เพื่อศึกษาผลสำเร็จในการบริหารธุรกิจด้านบุคลากรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในกรุงเทพมหานคร 2. เปรียบเทียบผลสำเร็จในการบริหารธุรกิจโดยจำแนกตาม เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ระยะเวลาการประกอบธุรกิจ ประเภทกิจการ จำนวนบุคลากรและ 3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จในการบริหารธุรกิจด้านบุคลากรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า 1. ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จในการบริหารธุรกิจด้านบุคลากรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จในด้านการบริหารบุคลากรภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และปัจจัยด้านแนวทางการปฏิบัติขององค์กรภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง 2. ผู้ประกอบการที่มี เพศ อายุ และที่มีจำนวนบุคลากรต่างกัน มีผลสำเร็จในการบริหารธุรกิจแตกต่างกัน ส่วนผู้ประกอบการที่มีวุฒิการศึกษา ระยะเวลาการประกอบธุรกิจ ประเภทกิจการต่างกัน มีผลสำเร็จในการบริหารธุรกิจด้านบุคลากรไม่แตกต่างกัน และ 3. ปัจจัยแนวทางการปฏิบัติขององค์กร ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านสวัสดิการ ด้านสภาพแวดล้อมการทำงาน ด้านเครื่องอำนวยความสะดวกในการทำงาน และด้านการให้รางวัลและการยอมรับ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสำเร็จในการบริหารธุรกิจด้านบุคลากรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร

ชุติมา หวังเบ็ญหมัด และ ธนัชชา บินดุเหล็ม, 2561 ได้ทำการศึกษาค้นคว้าปัจจัยแห่งความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจ SMEs ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้านได้แก่ ด้านความมั่นคง ด้านการยอมรับนับถือ และด้านการมีชื่อเสียง (2) ปัจจัยธุรกิจ ทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกของธุรกิจ ได้แก่ ระบบบุคลากร ระบบการเงิน ระบบการตลาด ระบบการบริหารการจัดการ ระบบลูกค้า ระบบการแข่งขันระบบเศรษฐกิจ ระบบการเมือง

และกฎหมาย และระบบเทคโนโลยีที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจ SMEs (3) อำนาจพยากรณ์ของปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอกของธุรกิจ SMEs ที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจ SMEs ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้ 1) ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกของธุรกิจ ที่มี ความสำคัญต่อความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจ SMEs พบว่า ด้านปัจจัยภายใน ภาพรวมมีความสำคัญ อยู่ในระดับมาก ($X = 3.81$) โดยพบว่า ระบบบุคลากรมีความสำคัญมากที่สุดเท่ากับ ($X = 4.11$) ด้านปัจจัย ภายนอกในภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ($X = 3.89$) โดยพบว่า ระบบเทคโนโลยีมีความสำคัญอยู่ใน ระดับมากที่สุดเท่ากับ ($X = 4.10$) 3) ความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจ SMEs ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($X = 3.97$) โดยพบว่า ความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจ SMEs ด้านการยอมรับนับถืออยู่ในระดับมาก ที่สุด ($X = 3.98$) รองลงมา คือ ความมั่นคงของกิจการ ($X = 3.96$) และการมีชื่อเสียง ($X = 3.95$) 2) ระบบ การตลาด ระบบลูกค้า ระบบเทคโนโลยี ระบบการเงิน และระบบบุคลากร สามารถพยากรณ์ความสำเร็จของ การประกอบการธุรกิจ SMEs ด้านความมั่นคงได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 โดยสามารถพยากรณ์ ความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจ SMEs มีค่าอำนาจ การทำนาย 0.486 โดยที่ทุกระบบส่งผลในทิศ ทางบวกกับความมั่นคง ยกเว้น ระบบบุคลากรที่ส่งผลในทิศทางลบกับความมั่นคง (1) ระบบการบริหารการ จัดการ ระบบลูกค้า และระบบการตลาด สามารถพยากรณ์ความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจ SMEs ด้าน การยอมรับนับถือได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 โดยสามารถพยากรณ์ความสำเร็จของการประกอบการ SMEs มีค่าอำนาจการทำนาย 0.367 โดยที่ทุกระบบส่งผลในทิศทางบวกกับการยอมรับนับถือ (2) ระบบ การตลาด ระบบลูกค้า ระบบบุคลากร ระบบการบริหารและการจัดการ สามารถพยากรณ์ความสำเร็จของ การประกอบการธุรกิจ SMEs ด้านการมีชื่อเสียงได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 โดยสามารถพยากรณ์ ความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจ SMEs มีค่าอำนาจการทำนาย 0.426 โดยที่ทุกระบบส่งผลในทิศ ทางบวกกับการมีชื่อเสียง ยกเว้น ระบบบุคลากรที่ส่งผลในทิศทางลบกับการมีชื่อเสียง

สุรินทร์ พิทักษ์สิกุล, สุมาลี สว่าง, กฤษดา เขียววัฒนสุข, 2562 ได้ศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จใน การดำเนินธุรกิจ และพัฒนารูปแบบความสำเร็จเพื่อส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ใน กลุ่มจังหวัดภาคเหนือของประเทศไทย ที่ประสบ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือของประเทศไทย คือปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ และปัจจัยด้านธุรกิจรวมกัน และส่วนใหญ่อยู่ในรูปแบบกิจการของเจ้าของคนเดียว เป็นธุรกิจประเภทการผลิต และบริการมีระยะเวลา การดำเนินงานไม่เกิน 5 ปี ซึ่งส่วนใหญ่ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ไว้ในด้านต่างๆ ของธุรกิจ เป็นที่รู้จักของประชาชนมากขึ้น มีผลประกอบการ และกำไรมากขึ้น เมื่อดำเนินงาน ได้ช่วงเวลาหนึ่งกิจการก็มีสินทรัพย์เพิ่มมากขึ้น และรูปแบบความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือของประเทศไทย ประกอบด้วย ปัจจัยด้านการเงิน ปัจจัยด้านกลยุทธ์ ปัจจัย ด้านการเมืองและกฎหมาย ปัจจัยด้านอายุของกิจการ และปัจจัยด้านสถานที่ตั้งของกิจการ

สวลี วงศ์ไชยา และ พิษญาดา พันผา, 2560 ได้ทำการศึกษาวิจัยโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล คุณลักษณะของผู้ประกอบการ และกลยุทธ์ธุรกิจที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผลวิจัยพบว่า 1) ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยคุณลักษณะของผู้ประกอบการและปัจจัยกลยุทธ์ธุรกิจ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 และ 3.58 ตามลำดับ ส่วนระดับความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 2) ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ พบว่า กลุ่มของตัวแปรต้นมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในระดับสูงมาก กลุ่มของตัวแปรต้นสามารถทำนายความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้ ร้อยละ 65.8 ตัวแปรต้นที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีดังนี้ ความมั่นใจในตนเอง กลยุทธ์ระดับองค์กร ความอดทน รายได้ต่อเดือน อายุ กลยุทธ์ระดับธุรกิจ ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ ความคิดเชิงนวัตกรรม เพศ เงินลงทุน ความต้องการความสำเร็จ ขนาดของกิจการ และตำแหน่ง ตามลำดับ

วิธีการดำเนินการวิจัย

เป็นการวิจัยแบบไม่ทดลอง (Non-Experimental Design) เป็นการศึกษาตามสภาพที่เป็นไปตามธรรมชาติ โดยไม่มีการจัดการกระทำหรือควบคุมตัวแปรใดๆ และเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามแบบวิจัยตัดขวาง (Cross sectional studies) คือการเก็บข้อมูลในช่วงระยะเวลาหนึ่งเพียงครั้งเดียว ด้วยเครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้แบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามนี้จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี บทความและเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์ โดยแบ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุกิจการ ครอบครัวยุติธรรม สถานภาพ และตำแหน่งงาน แบบเลือกตอบ เป็นลักษณะคำถามปลายปิด โดยเลือกเพียง 1 คำตอบ

ส่วนที่ 2 แบบประเมินความสำเร็จของธุรกิจ เป็นคำถามปลายปิด ได้แก่ ยอดขาย จำนวนลูกค้าที่เพิ่มขึ้น และอัตรากำไร

ส่วนที่ 3 แบบประเมินวิธีการบริหารจัดการ เป็นคำถามปลายปิด ประกอบด้วย ข้อคำถาม 5 ข้อหลัก แบ่งเป็นข้อคำถามย่อย 16 ข้อ ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดการโครงสร้างองค์กร ด้านการสั่งการ ด้านการควบคุม และด้านหลักการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจ SME

การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)) ก่อนที่จะนำแบบสอบถามไปใช้งานจริง โดยได้นำร่างแบบสอบถามเสนอแก่ ผู้ประกอบการและพนักงานที่มีความรู้และปฏิบัติหน้าที่ในวิสาหกิจ SME ขนาดกลาง จำนวน 3 ท่าน เพื่อทำการตรวจสอบข้อคำถามให้มีความครอบคลุมในเชิงเนื้อหาที่ต้องการศึกษา รวมถึงความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามออนไลน์ตามลิ้งค์ <https://forms.gle/L11V3nuwp4wtLs8r7> และได้นำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค ก่อนที่จะนำไปเก็บข้อมูลจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด ซึ่งกลุ่มตัวอย่าง คือผู้ประกอบการวิสาหกิจ SME ซึ่งหลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลครบ 400 ชุด จะดำเนินการในขั้นต่อไป คือ การนำข้อมูลที่ได้อามาวิเคราะห์การคำนวณผลโดยผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ SPSS

เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว จะนำข้อมูลมาประมวลผล และการวิเคราะห์ ข้อมูลดังรายละเอียดต่อไปนี้

สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าความถี่ (Frequency) กับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุกิจการ ครอบครัวยุเงินเดือน สถานภาพ และตำแหน่งงาน ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) กับทฤษฎีและปัจจัยด้านการบริหารจัดการ และปัจจัยด้านตัวชี้วัดความสำเร็จ

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามการวิจัย เรื่อง การบริหารจัดการของผู้ประกอบการของวิสาหกิจ SME ขนาดกลางที่ประสบผลสำเร็จ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์การบริหารจัดการของผู้ประกอบการของวิสาหกิจ SME ขนาดกลางที่ประสบผลสำเร็จ โดยรวม มีระดับการบริหารจัดการอยู่ในระดับที่มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจ SME เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.54
2. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการของผู้ประกอบการของวิสาหกิจ SME ขนาดกลางที่ประสบผลสำเร็จ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี ระดับการศึกษา

ปริญญาตรี สถานภาพโสดหรือหย่าร้าง ระดับตำแหน่ง พนักงาน ระดับเงินเดือน 50,000 บาทขึ้นไป มีอายุกิจการที่ทำงานอยู่ 7ปีขึ้นไป มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3-5คน

3. ผลการศึกษาทฤษฎีและปัจจัยการบริหารจัดการ มีระดับความคิดเห็นในเรื่องของการควบคุม โดยได้ให้ความสำคัญมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 ในด้านการจัดการโครงสร้างองค์กร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ในด้านการสั่งการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 และในด้านการวางแผน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44
4. ผลการศึกษาปัจจัยด้านตัวชี้วัดความสำเร็จ พบว่าได้ให้ความสำคัญกับ อัตรากำไรที่เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของธุรกิจ มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยการบริหารจัดการของผู้ประกอบการของวิสาหกิจ SME ขนาดกลางที่ประสบผลสำเร็จ สามารถสรุปตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ผลการศึกษาการบริหารจัดการของผู้ประกอบการของวิสาหกิจ SME ขนาดกลางที่ประสบผลสำเร็จ โดยรวม มีระดับการบริหารจัดการอยู่ในระดับที่มากที่สุด ผู้วิจัยมีความเห็นว่าประชากรส่วนใหญ่มีการบริหารจัดการที่ดีเพื่อให้ธุรกิจของวิสาหกิจ SME ขนาดกลางประสบผลสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐพศุทธิ์ ภัทธีราสินศิริ และ กิตติศักดิ์ อังคะนาวิน, 2561 ได้ศึกษาวิจัย การศึกษารูปแบบการพัฒนาการประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่ส่งผลต่อความสำเร็จ ในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า ความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจ SMEs ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเท่ากับ 4.95 โดยพบ ว่า ความสำเร็จ ด้านการยอมรับนับถืออยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ความมั่นคงของกิจการ และการมีชื่อเสียง ตามลำดับ
1. ผลการศึกษาการบริหารจัดการของผู้ประกอบการของวิสาหกิจ SME ขนาดกลางที่ประสบผลสำเร็จ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล จากกลุ่มผู้ประกอบการของวิสาหกิจ SME ขนาดกลาง ที่ประสบผลสำเร็จนั้น ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี สถานะโสด ระดับของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,000 บาทขึ้นไป มีตำแหน่งระดับพนักงาน มีอายุกิจการ 7 ปีขึ้นไป และมีสมาชิกในครอบครัว 3 - 5 คน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สวลี วงศ์ไชยา และ พิษญาดา พันผา, 2560 เรื่อง อิทธิพลของกลยุทธ์ธุรกิจและคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า เพศ เป็นตัวแปรสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจ เนื่องด้วยเพศ เป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้เกิดความสำเร็จของธุรกิจแตกต่างกัน ในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ตั้งอยู่ในเขตจังหวัด

อุบลราชธานี ส่วนใหญ่ใช้แรงงานคนมากกว่าการใช้เครื่องจักร เน้นติดต่อสื่อสารในกระบวนการทำงาน ดังนั้น ผู้ประกอบการ SMEs ที่เป็นเพศหญิง จึงได้เปรียบเทียบกับเพศชาย เพราะมีทักษะการสื่อสารดีกว่าส่วน อายุ และอายุกิจการ เป็นตัวแปรสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ประกอบการที่มีอายุมากประเมินความสำเร็จธุรกิจของตนเองในระดับต่ำกว่าผู้ประกอบการที่มีอายุน้อยกว่าที่ประเมินความสำเร็จของธุรกิจของตนเองอยู่ในระดับสูงกว่า ทั้งนี้อาจเนื่องจากผู้ประกอบการที่มีอายุมากมีเป้าหมายหรือตั้งเป้าหมายของธุรกิจไว้สูงกว่าและผู้ประกอบการที่มีอายุน้อย เจ้าของธุรกิจขนาดเล็กจำนวนมากมีแรงจูงใจในการเริ่มดำเนินธุรกิจจากพื้นฐานของวิถีชีวิต หรือปัจจัยด้านบุคคล ซึ่งปัจจัยด้านบุคคลด้านอายุ และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ ก็มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจขนาดเล็กเช่นกัน และตำแหน่ง เป็นตัวแปรสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจ เนื่องด้วยตำแหน่งที่แตกต่างกันเป็นตัวแปรที่ส่งผลให้เกิดความสำเร็จของธุรกิจแตกต่างกัน ผลการวิจัยนี้พบว่า ถ้าเป็นผู้ประกอบการจะประเมินความสำเร็จของธุรกิจตนเองสูงกว่าตำแหน่งอื่นๆ เพราะเจ้าของกิจการมีความคาดหวังต่อความสำเร็จของธุรกิจสูงกว่าตำแหน่งอื่น ความสำเร็จของธุรกิจ คือ การดำเนินการในองค์การทุกกระบวนการเพื่อมุ่งให้ได้มาซึ่งผลกำไรมากที่สุด โดยสามารถผลิตสินค้าหรือบริการที่มุ่งสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคให้ได้มากที่สุด ซึ่งผู้ที่สามารถกำหนดวิสัยทัศน์ในการตอบสนองความต้องการของลูกค้า และกำหนดให้ทุกกระบวนการในองค์การดำเนินการได้นั้น ต้องเป็นผู้ที่ดำรงตำแหน่งเจ้าของกิจการ หรือตำแหน่งผู้บริหารระดับสูง เท่านั้น

2. ผลการศึกษาการบริหารจัดการของผู้ประกอบการของวิสาหกิจ SME ขนาดกลางที่ประสบผลสำเร็จ โดยสรุปจากการศึกษาทฤษฎีและปัจจัยการบริหารจัดการประกอบด้วย การควบคุมการจัดการโครงสร้างองค์กร การสั่งการ และการวางแผน โดยมีระดับความคิดเห็นในเรื่องของการควบคุม โดยกลุ่มตัวอย่างได้ให้ความสำคัญมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการวางแผน ด้านการจัดการโครงสร้างองค์กร และด้านการสั่งการ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ อัญชลี รักริยะธรรม และ สุวรรณ พลอยศรี, 2559 ได้ชี้ให้เห็นว่า กลยุทธ์ตามหน้าที่ทางการจัดการมีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผลการทดสอบพบว่า กลยุทธ์ตามหน้าที่ด้านการจัดการมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยเป็นไปตามผลการวิเคราะห์ที่ได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการของผู้ประกอบการของวิสาหกิจ SME ขนาดกลางที่ประสบผลสำเร็จ ในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ ดังนี้

1. ผู้บริหารหรือผู้ประกอบการ ควรที่จะมอบหมายให้บุคคลอื่นหรือผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้องค์กรบรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์กรธุรกิจ SME โดยควรมีภาวะผู้นำ การถ่ายทอดวิสัยทัศน์ การสร้างความเชื่อมั่น การให้คำแนะนำ การเป็นที่ปรึกษาที่ดี รวมทั้งการตระหนักถึงคุณธรรมจริยธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินธุรกิจ
2. ผู้บริหารหรือผู้ประกอบการ ควรจัดให้มีการออกความคิดเห็น การมีส่วนร่วมในทุกระดับ การระดมความคิดเห็น การออกแบบองค์กร การออกแบบโครงสร้างองค์กร ที่สอดคล้องกับกลยุทธ์ วิสัยทัศน์ และพันธกิจขององค์กร การมีจำนวนบุคลากรในระดับที่เหมาะสม การให้อำนาจตัดสินใจแก่บุคลากร การให้ความไว้วางใจ การพัฒนาองค์กร การพัฒนาภาวะผู้นำ การพัฒนากลยุทธ์ การพัฒนาคน และการรับผิดชอบต่อสังคม การตระหนักรู้ การเสียสละ และ การรวมกันเป็นหนึ่งเดียว
3. ผู้บริหารหรือผู้ประกอบการ ควรที่จะมีการส่งเสริมการปฏิบัติงานขององค์กร ที่มีระดับความเสี่ยงต่ำ มีต้นทุนต่ำ มีการเพิ่มขึ้นของรายได้สูง และสร้างคุณค่าให้แก่ลูกค้า รวมทั้งมีประสิทธิภาพ มีการวางแผนอย่างเป็นขั้นตอนในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน สามารถวัดผลได้ เพื่อความสำเร็จ เติบโตและยั่งยืนต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษารูปแบบของการบริหารจัดการของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความสำเร็จ กับกลุ่มตัวอย่างอื่น เช่น กลุ่มเริ่มต้นธุรกิจ หรือ Start up, กลุ่มธุรกิจภายในครอบครัว หรือกิจการระดับครัวเรือน เพื่อนำข้อมูลการวิจัยมาพัฒนาและแก้ไขปัญหา เพื่อความยั่งยืนและเติบโตของธุรกิจ เพื่อช่วยลดจำนวนธุรกิจที่ต้องปิดตัวลงหรือต้องเลิกกิจการเพราะไม่มีแนวทางในการบริหารจัดการ
2. ควรมีการศึกษากิจการบริหารจัดการของผู้ประกอบการของวิสาหกิจ SME ระหว่างประเทศ เพื่อขยายธุรกิจให้เติบโตยิ่งขึ้น เพื่อเพิ่มอัตราการนำเข้าหรือส่งออก ขยายโอกาสทางธุรกิจมากขึ้น
3. ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่นๆ ที่มีผลต่อการบริหารจัดการของผู้ประกอบการของวิสาหกิจ SME ขนาดกลาง ที่ประสบผลสำเร็จ เช่น ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ปัจจัยภายในและภายนอก เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กรมสรรพากร. (2553). *เกี่ยวกับรูปแบบธุรกิจ SMEs*. จาก

https://www.rd.go.th/publish/fileadmin/user_upload/porkor/taxused/SMEs.pdf.

- เบญจพจน์ มีเงิน. (2560). รูปแบบการบริหารธุรกิจ SMEs ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม.
- นารินี แสงสุข. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จในการบริหารธุรกิจด้านบุคลากรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในกรุงเทพมหานคร. วารสาร สมาคมนักวิจัย ปีที่ 23 (ฉบับที่ 3)
- ณัฐพศุทธิ์ ภัทธีราสินสิริ และ กิตติศักดิ์ อังคะนาวิณ. (2561). รูปแบบการพัฒนาการประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่ส่งผลต่อความสำเร็จ ในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี.
- ชุติมา หวังเบญจรัตน์ และ ธนัชชา บินตุเหล็ก. (2561). ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- สุรินทร์ พิทักษ์สิกุล, สุมาลี สว่าง และ กฤษดา เขียววัฒนสุข. (2562). รูปแบบความสำเร็จเพื่อส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือ วารสารดุชะฎิบัณฑิตทางสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชัชฌิมพร ทวีเดช, สุพจน์ แสงเงิน, ณัฐพล ชุมวรฐาย. (2558). การบริหารจัดการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน.
- ไพบูลย์ ญาณกิตต์กัวร์. (2562). Book Review การจัดการ Management จากวารสารบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พัชรี หล้าแหล่ง. (2556). เส้นทางสู่ความสำเร็จ “อายุน้อย..ร้อยล้าน ฉบับมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์
- โรจลักษ์ณ์ จักรไพวงศ์ และ บรรพต วิรุณราช. (2563). ปัจจัยแห่งความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางธุรกิจแปรรูปการเกษตรไทย ในยุคไทยแลนด์ 4.0 จากวารสารวิชาการนวัตกรรมการจัดการเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
- Peerpower.co.th. (2561). 8 ตัวชี้วัดที่ SME ต้องรู้เพื่อต่อยอดกิจการ จาก <https://www.peerpower.co.th/blog/smes/expansion/8-metrics-for-sme/>
- ธนิตตรา กิจอิทธิ, พิศมัย จารุจิตติพันธ์ และ อนันต์ ธรรมชาลัย. (2563). ปัจจัยการจัดการที่มุ่งเน้นความโดดเด่นที่ส่งผลต่อ ความสำเร็จของธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลาง จากวารสารมหาวิทยาลัยพายัพ
- สวลี วงศ์ไชยา และ พิษญาดา พันเภา. (2561). อิทธิพลของกลยุทธ์ธุรกิจและคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จากวารสารสมาคมนักวิจัย
- อัญชลี รักอริยะธรรม และ สุวรรณภา พลอยศรี. (2559). การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย จากวารสารการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยสารคาม